

જન્મદિને વધામણી

પ્રકાશ જહાલ
ચીફ રિપોર્ટર
ગાંધીનગર સમાચાર
મો. ૯૦૯૯૯૫૧૫૭૧

ભાઈલાલ આર ૬૬૬૨
કારોબારી સભ્ય
જ્વાલમ સેવા સમાજ

જે એસ પરીખ
સહમંત્રી
ગાંધીનગર વૈષ્ણ સમાજ

એચ એલ સુથાર
મો. ૯૭૨૪૫ ૧૦૭૪૨

વેલવ સુરેશકુમાર મકવાણા
મો. ૯૬૩૮૩ ૯૭૯૨૨

કુમકુમ કેરાં પગલે માડી ગરબે રમવા આવ....

નવરાત્રીની ઉજવણી જેમ ચોકે-ચોકે થાય છે તેમ સંસ્થાએ-સંસ્થાએ પણ કરવાનો આપણે ત્યાં જૂનો ચાલ છે. અને પહેલા નોરતે વરસાદ ભલે વરસ્યો હોય, નવરાત્રીની ઉજવણીના ઉત્સાહમાં ક્યાંય ઓટ નથી આવી. સંકટર-૬ સરકારી પ્રાથમિક શાળા અને સિધ્ધાર્થ લોકેજ, સંકટર-૧૬ ખાતે પ્રથમ નોરતે જ ગરબાનાં આયોજનો થયાં હતાં, જેમાં વિદ્યાર્થીઓ, અધ્યાપકો અને પ્રિન્સિપાલ પણ મન મૂકીને ગરબે ઘૂમ્યાં હતાં.

ડાયરેક્ટ
સે

ક્યારેક ખરાબ સમય...
કેટલાક સારા લોકોને મેળવવા માટે
જ આવે છે...

મનોરંજન

સિટી પલ્સ

સ્કીન-૨
એમ એસ ધોની
૩.૦૦, ૬.૩૦, ૧૦.૦૦

સ્કીન-૩
એમ એસ ધોની
૧૨.૧૫
સેન્ટ્રલ ઈન્ટેલિજન્સ (અંગ્રેજી)
૩.૪૫, ૭.૪૫
સેન્ટ્રલ ઈન્ટેલિજન્સ (હિન્દી)
૫.૪૫, ૧૦.૦૦

સ્કીન-૪
ડેઝ ઓફ તફરી
૧૨.૪૫
પિન્ક
૪.૦૦, ૭.૦૦, ૯.૪૫

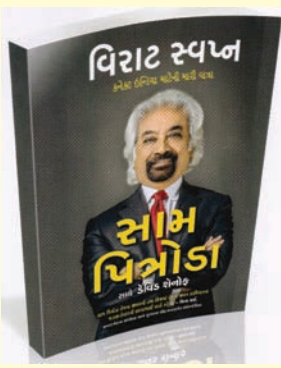
સ્કીન-૫
એમ એસ ધોની
૧૦.૦૦, ૧.૩૦, ૫.૦૦,
૮.૩૦

જીઆઈપીએસમાં સ્વચ્છતા અભિયાન

ગાંધીનગર, તા. ૨ આ વર્ષે ગાંધી જયંતિના આગમનની સાથે સફાઈનું કામ કરી સ્વચ્છતા અભિયાન દ્વારા ગાંધી જયંતિને ખૂબ જ કાળજીપૂર્વક ગાંધીજીના સ્વપ્ન પુરા કરવાનું સ્વચ્છ ભારત અભિયાન દેશમાં પ્રસારાવ્યું છે. સ્વચ્છ અને સર્વાંગી વિકાસની કલ્પનાની સાંકળ સાથે દેશવાસીઓ, સંસ્થાઓ, સરકારી કચેરી, શાળાઓ વગેરેને જોડી દીધા. સ્વચ્છતા ત્યાં પ્રભુતા કહેવતને સાર્થક કરવા ભારતભૂમિ માતાની સેવા કરવી તે સજાગતા આ વર્ષની ગાંધી જયંતિએ દરેક દેશવાસીઓને દિશા આપી તે અંતર્ગત જીઆઈપીએસ શાળાના બાળકોથી લઈ તમામ કર્મચારીઓએ વર્ગખંડમાં, કોરીડોરમાં, મેદાનમાં, શાળા ઓફિસમાં સફાઈ કરી દેશના સ્વચ્છતા અભિયાનને પરિપૂર્ણ કર્યું. આમ તો દિવાળીના આગમન પહેલા, ઘર, શાળા, સંસ્થાઓમાં સફાઈ કરી દિવાળી વર્ગ સુશોભન કરી રજાઓ માણે છે. પરંતુ સ્વચ્છ જીઆઈપીએસ અભિયાન પરિપૂર્ણ કરી દરેકે આનંદ અને દેશભાવનાની લાગણીનો અનુભવ કર્યો હતો અને ટૂસ્ટી આચાર્ય, શિક્ષકો તથા અન્ય બિનશૈક્ષણિક કર્મચારી ગણે પરસ્પર ગાંધી જયંતિ નિમિત્તે શુભેચ્છા અને શુભકામનાઓ પાઠવી હતી. દર માસે એક દિવસ સ્વચ્છતા અભિયાનનો અમલ કરવાના સંપ્રદાય વીધા હતા.

ડિવાઈન પબ્લિકેશન્સ દ્વારા આજે અમદાવાદમાં સામ પિત્રોડાની આત્મકથા 'વિરાટ સ્વપ્ન'નું લોકાર્પણ

ગાંધીનગર, તા. ૨ ડિવાઈન પબ્લિકેશન્સ, અમદાવાદ દ્વારા પ્રકાશિત આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ પ્રાપ્ત સામ પિત્રોડા દ્વારા લિખિત આત્મકથા 'વિરાટ સ્વપ્ન' પુસ્તકનો લોકાર્પણ સમારોહ ૩ ઓક્ટોબરના રોજ અમદાવાદ ખાતે આયોજિત કરવામાં આવ્યો છે. ડિવાઈન પબ્લિકેશન્સના અમૃત ચૌધરીએ આ અંગેની વિગતો આપતાં જણાવ્યું છે કે શ્રી રા. વિ. પાઠક સભાગૃહ, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદ ખાતે સોમવારે સાંજે ૫.૦૦ કલાકે પુસ્તક લોકાર્પણ સમારોહ યોજવામાં આવશે. સમારોહના અધ્યક્ષ તરીકે ગુજરાત વિદ્યાપીઠના કુલનાયક ડૉ. અનામિક શાહ, મુખ્ય મહેમાન તરીકે રાજ્યના પૂર્વ સચિવ પી કેલહેરી, અધિવિશેષ તરીકે શ્રી અંબ બી કાપડિયા ગ્રુપ ઓફ સ્કૂલ્સના મુકતક કાપડિયા, ગ્લોબલ ઓર્ગેનાઈઝશન ઓફ પીપલ ઓફ ઈન્ડિયન ઓરીજિનના પ્રમુખ સમીર પટેલ ઉપસ્થિત રહેશે. સામ પિત્રોડા આ પ્રસંગે ઉપસ્થિત રહી પુસ્તક અંગે પોતાના પ્રતિભાવ તથા વક્તવ્ય આપશે. આભારદર્શન સુરેભાભેન ચૌધરી દ્વારા અને કાર્યક્રમ સંચાલન વેશાલી ધોળકિયા દ્વારા કરવામાં આવશે. આ પ્રસંગે 'વિરાટ સ્વપ્ન' પુસ્તક પર વિશેષ વળતર પણ આપવામાં આવશે.

સરઢવ ગામે સ્વચ્છતા રેલીને રાજ્યપાલે પ્રસ્થાન કરાવ્યું

ગાંધીનગર, તા. ૨ ગાંધીનગર તાલુકાના સરઢવ ગામ ખાતે શનિવારે લોક સ્વચ્છતા ઝુંબેશ યોજાઈ હતી. સ્વચ્છતા રેલીને રાજ્યપાલ ઓ. પી. કોહલીના હસ્તે લીલી ઝંડી આપીને પ્રસ્થાન કરાવવામાં આવી હતી. તેમજ રાજ્યપાલશ્રીના હસ્તે શૌચાલયના લાભાર્થીઓના ઘરે શૌચાલયનું ખાતમુહૂર્ત અને ગામની રેવાબાઈ જનરલ હોસ્પિટલની મુલાકાત પણ કરી હતી. સ્વચ્છતા રેલીના કાર્યક્રમમાં રાજ્યપાલ ઓ. પી. કોહલીએ જણાવ્યું હતું કે, રાષ્ટ્રપિતા

મોદીએ વર્ષ- ૨૦૧૪ની ગાંધી જયંતિના દિવસથી સમગ્ર દેશમાં સ્વચ્છ ભારત અભિયાનનો આરંભ કર્યો છે. તેમણે વર્ષ- ૨૦૧૯ સુધીમાં સ્વચ્છ ભારતનું નિર્માણ કરવાનો લક્ષ્યાંક રાખ્યો છે. સ્વચ્છતા ભારતનું અભિયાન આપણી આસપાસની ગંદકી જ દૂર કરવાથી પૂર્ણ થતું નથી, તેવું કહી રાજ્યપાલશ્રીએ કહ્યું હતું કે, સ્વચ્છતા અભિયાનમાં ગામનો કોઈ પણ વ્યક્તિને ખુલ્લામાં શૌચક્રિયા માટે ન જાય ત્યારે સાચા અર્થમાં સ્વચ્છ ભારત અભિયાન પૂર્ણ થશે.

આજાદીના આંદોલનમાં તેમણે દારૂબંધીને જેમ જોડી હતી, તેમ સ્વચ્છતાના વિષયને પણ જોડ્યો હતો. દેશના વડાપ્રધાન નરેન્દ્રભાઈ

પોતાની સુવાસ સાથે લઈ જવા પ્રેરે એ મારું વતન

મારા વતનને હું શું કરું? શબ્દો પણ ઓછા પડે એવું રૂઢું, રૂપાળું, પોતીકું મારું વતન છે. એનું વહાલપ એની ધરતી પર પગ મૂકીએ તો હાશકારો અનુભવીએ એવું મારું વતન સૌરાષ્ટ્ર અને એમાંય રાજકોટ. આધ્યાત્મિકતા, સંસ્કારિતા એના હૃદયમાં ધબકે. ત્યાંના લોકોને તમે મળો એટલે કુટુંબીજનોને મળ્યા હોય એવો ભાવભર્યો આવકાર, મહેમાનગતિ અને લાગણીભર્યો ટહુકો, 'ક્યારે આઈવા? ઘેર હાલો, ચહા-પાણી પીએ ને પછી જમવાનો જલસોય રાખીએ.' ગમે ત્યારે જાણ કર્યા વગર પણ પહોંચી જાઓ તોય હેયાનો એ જ મીઠો આવકારો મળે. મહેમાનગતિ તો અમારા મલકની જ. પાણીના ધ્યાલાથી માંડીને જમવાનું ને મુખવાસ સુધીની સુવિધા આપે ને સાથે-સાથે આરામ કરવાનું નોતરું પણ આપે! ને એ બધામાં તમને ક્યારેય મોઢાં પર કડવો હાવભાવ કે ટીકા ન મળે. રાજ-રાજ થતાં 'હવે પાછા ક્યારે આવશો? એનું પાકું પણ કરી લે. અને આવ્યા છો તો તરત નહીં જવા દઈએ એવું ફરમાન પણ કરે. સાંજે સો ભેંગાં જમે, એકબીજાના સુખ-દુખની વાતો કરે. મુરઢેલી હોય તો મદદ કરે અને સંજાન માંદા થાય તો પાડોશી પણ એક કુટુંબીજન બની જાય. કોઈકના સંતાનની પુશી પોતાની પુશી અને કોઈનું દુખ પોતાનું કરે, કોઈએ પણ તેમને નાનીઅમથી મદદ કરી હોય તો એને માટે ગમે ત્યારે ગમે તે સમયે ખડે પગે હાજર રહેવું એ અમારા વતનના માણસોની ગળથૂબીમાં છે.

કુટુંબનાં ભૂલકાંનું જીવન વહાલપથી ઉછેરે અને સાથે શિખામણથી ઘરે એવા કુટુંબો સાથે રહેવાની શીખ તો મારા વતનમાંથી જ મળે. સંત મહાત્માઓના જન્મ અને કર્મભૂમિથી શોભતું, મંદિરો-મસ્જિદો-ગુરુદ્વારા-દેવળ વગેરેને માન આપતું, બધા જ ધર્મના લોકો એકસાથે એકબીજાના તહેવારોમાં આસ્થામાં રસ લે અને ભાઈચારાની ભાવના તો મારા વતનમાં જ મળે. જે મારે વતન જાય તેને ત્યાંની સુવાસ જોડે લઈ જવા પ્રેરે આ મારું વહાલું વતન!

- ઉર્વશી દિલીપ ખત્રી
શ્રીકૃષ્ણને પણ વસવાનું મન થાય તેવી દારકાની ભૂમિ એ જ મારું વહાલું વતન. દેવભૂમિ દારકાની હું વતની. બ સમાં બેઠા-બેઠા પવનચક્કીઓની વણઝાર દેખા, ખોડિયાર માનું મંદિર આવે અને દારકાપીશનાં મંદિરની ધોળી ધજા ફરફરતી દેખાય અને વતનની સ્મૃતિઓનો સળવળાટ શરૂ..... દારકામાં એસીસી કોલોનીનું ઘર 'ઓ-૯૯' નજર સામે આવે. બાળપણ જુલાલા લાગે. માની છત્રછાયા તો માત્ર ત્રણ વર્ષની ઉંમરે જ છિનવાઈ ગઈ પણ પાડોશનાં માસ્ટીબા, પટેલકાકી, ધનલક્ષ્મીબેનની હુંફે માનો પર્યાય પૂરો પાડ્યો. અને અમારી સૌથી મોટી બેન પ્રમિલાએ માત્ર ૧૩ વર્ષની વયે જ માની ગરજ સારી...! જાનભૂમિ દારકા ઉત્સવભૂમિ

પણ ખરી જ. મહાશિવરાત્રીએ દરિયા વચ્ચે આવેલા ભડકેશ્વર મહાદેવના પ્રાંગણમાં ભરાતો મેળો, ફાગણની હોળી, મોળાકાંત અને જયા પાર્વતીનાં વ્રત અને જાગરણ, દારકાનો અપાઠી માહોલ પણ ભીજવા જેવો. શ્રાવણિયા સોમવારના મેળા સાથે રણેશ્વર, ગોલયા, ઈન્દ્રેશ્વરના મેળા તો બોનસમાં. જન્માષ્ટમીની ઉજવણીમાં તો મારા વતનને તોલે કોઈ જ ન આવે. 'આપણા મલકમાં માયાળુ માનવી'નો અનુભવ ત્યાં થયા વિના ન રહે... ગણેશોત્સવ અને નવરાત્રી તો દારકાની એસીસી કોલોનીની જ. સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમોની વણઝાર, જેમાં અમે પણ ભાગ લેતા. ફન્સી ડ્રેસ, સંગીત સ્પર્ધા, ફિલ્મોત્સવ વગેરે. દિવાળીના દિવસો દરમ્યાન દરેક ઘરના આંગણે રાત્રે જાગીને કરાતી રંગોળી અને દીવાડાના પ્રકાશથી આજે પણ મન પ્રકાશિત થઈ ઊઠે છે તો બેસતા વર્ષે 'સાલસુબારક' કરવા ઘેર-ઘેર જવાનું અને નાસ્તો ન આપે ત્યાં સુધી ન ખસવાનું તો જાણે વેન લીધેલું... માદરે વતનનું એ ભાર વિનાનું ભણતર, નરી નિર્દોષતા, ટીટીટ્યો, ગિલ્લીદોડા, મારદડો, ફુલસિયો, થપ્પો, ખીલખીલદાણા, ગાયગોધો, લખોટી અને પાંચીકાના અવાજમાં જાણે બાળપણ જ ખોવાઈ જતું. દારકાનો દરિયો, ગોમતીની ગોદ, ગામની ગલીઓ, રૂપેણ અને રૂક્ષણી મંદિરની સફર, સિદ્ધનાથ, ભદ્રકાલીનાં મંદિરો, સનસેંવું પોંટ, ગીતામંદિર, કાંલોનીમાં સુરામુરીનો

સંવેદના
મારું વતન - વહાલું વતન

ટેકરો, લસરપટ્ટી, એસીસી ક્લબ અને ક્લબમાં ચાલતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ... મન ક્યાં ક્યાં દોડે! દારકાપિશના મંદિરના પરિસરમાં કરેલી દોડાદેડી અને મંદિરના પાછળના ભાગે છપ્પન પગથિયાંની ચડાઉતર કરતાં થાકતાં જ નહીં. જનની અને જન્મભૂમિ સ્વર્ગ કરતાં પણ શ્રેષ્ઠ છે એ આ લખતાં અનુભવાય છે...!

- કુસુમબેન જોષી સેક્ટર-૨૦
મારું વહાલું વતન એટલે વીરમગામ. વાયા વીરમગામ તરીકેની ઓળખ ધરાવતા આ ગામના ઈતિહાસ કરતાં મારા બાળપણનો ઉછેર અને સમય મને વધારે યાદ આવે છે. શ્રીમતી રેણુકાબેન-શ્રી ચંદુલાલ મોતીલાલ શુક્લ જેવા આદર્શ, પૂજનીય માતા-પિતાના ઘરે જન્મ લઈને વીરમગામના ઘરે ઉછરીને મોટો થયો. ગામની પોળોના દાયરાર કૂદીને પતંગ ચલાવવા, સાંકડી શેરીઓમાં સાઈકલ હરિકાઈ, ખેલકૂદ આજે પણ આંખ સામે તરી આવે છે. શેઠ એમ જે હાઈસ્કૂલમાં અભ્યાસ દરમ્યાન પિરીયડ છોડીને મહંમદના ડીસગોળાનો સ્વાદ માણતા, મુનસર તળાવના કાંઠે

લાકડાની બનાવટના એ ચકડોળ, રમકડાંની જિંદ ને પિતા સામે રિસામણાં..... વતન વીરમગામની છાપ ગુજરાતમાં જે હોય તે પણ સત્ય એ છે કે રાજકીય, સૈન્ય, વિજ્ઞાન-ટેકનોલોજીમાં જે લોકો અગ્રેસર છે તેમાં વીરમગામના ધરતીપુત્રોનો સિંહફાળો રહેલો છે. હરિયાળા ગાંધીનગરમાં હવે વસ્યો હોવા છતાં આજે પણ એસટી બસ વીરમગામમાં પ્રવેશ છે ત્યારે હેયામાં એક અનોખી ઠંડકનો અહેસાસ થાય છે, એવું છે મારું વહાલું વતન.....!

- કમલનયન ચંદુલાલ શુક્લ
મારું વતન મણિયારી પરા, તાલુકો યાણસમા, જિલ્લો મહેસાણા. ગામમાં વર્ષો પહેલાં મારા પિતાશ્રી પૂજારી તરીકે રહેવા આવેલા. અમે ત્રણ ભાઈઓ અને એક બેનનો જન્મ આ ગામે થયેલો. પૂજારીના વર્ષાસન તરીકે ખેતીની જમીન અને હળદીઠ અનાજ અમને બાંધી આપેલ હતું. અમે આ ગામે ઉછર્યાં કહો કે આ ગામે જ અમને ઉછર્યાં, પોપ્યા. અમે ત્રણે ભાઈઓ ભણીને નોકરીએ વળગ્યા ત્યાં સુધીનો મોટાભાગનો ખર્ચો આ ગામના લોકોએ જ ઉઠાવ્યો હતો. મણિયારી પરામાં તમામ ઘર પટેલોનાં હતાં. પૂજારી તરીકે અમારું એક ઘર, પરંતુ તેમ છતાં બધાં જ ઘર તરફથી અમને જે સન્માન મળ્યું છે તે અદકરું હતું. અમને ભણાવવા, નોકરીએ ચડાવવા ગામલોકો જોઈએ તેટલી સહાય અમારા પિતાશ્રીને પૂરી પાડતા. ને એ માટે મારા વતનના આ

ઉદાર લોકોનો આભાર માનીએ તેટલો ઓછો છે. વતનના લોકોની આ કૃપાથી અમે સરકારી નોકરી કરી અને આજે ગાંધીનગરમાં સ્થાયી થયા છીએ. વતનના લોકોની કૃપાદષ્ટિ ક્યારેય ભૂલાય તેમ નથી. એમના ઉપકારનો બદલો તો ચૂકવી શકાય એમ જ નથી છતાં મારાથી બનતા પ્રયત્નો કરું છું. મારા વતનને મારા લાખ-લાખ વંદન!

- એન એમ ગોસાઈ સેક્ટર-૨ સી
મારું વતન ભરૂચ જિલ્લાનું જંબુસર. જન્મ અહીં, બાળપણ અહીં, અભ્યાસ અહીં, ત્યારબાદ કોલેજના શિક્ષણ માટે અમદાવાદ સ્થાયી થયો. માતા-પિતાની હયાતીમાં વર્ષમાં એક વખત અવશ્ય કુટુંબીજનોને લઈને વતનમાં જતો ને મારા બાળપણને યાદ કરતો. આજે સિત્તેરની આયુ વટાવી ચૂક્યો હોવા છતાં વતનને ભૂલી શક્યો નથી ને વતનમાં જાઈ ત્યારે અત્યંત હર્ષની લાગણી અનુભવું છું. વ્યક્તિ પોતાના જીવનની અંતિમ ક્ષણોએ પોતાના વતનને સ્મૃતિમાં જાળવી અંતિમ સલામ પાઠવતો હોય છે તેમ હું પણ પાઠવી શકું તે માટે ઈશ્વરને રોજ પ્રાર્થના કરું છું.

- હર્ષદ ગાંધી સેક્ટર-૨૨
મારું વતન ગાંધીનગરથી ૧૦૦ કિમી દૂર, પાટડી સ્ટેટની બાજુમાં બામણવા ગામ, જે સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાનું અને પાટડી તાલુકાનું નાનકડું ગામ છે. ગામમાં એક

તલાવડી, મહાદેવનું મંદિર, શક્તિમાદાનું ટેકું, રામજી મંદિર, સ્વામિનારાયણ મંદિર, ખાદીગ્રામ મંદિર પણ છે. ગામમાં પ્રાથમિક શાળા, પંચાયતની ઓફિસ, ચોરો, પોસ્ટ ઓફિસ જેવી સુવિધાઓ પણ છે. ગામની બહાર જ અમારી વાડી છે. વાડીમાં બોર (પાણીનો ડૂલો) છે ને ગામમાં કેલાબંધ મકાનો છે. ૧૯૬૨માં મારો જન્મ આ ધૂળિયા ગામમાં થયો હતો. પ્રાથમિક શિક્ષણ ગામમાં જ લીધું, ત્યારે મારા દાદાએ આપા ગામમાં પતાસાં વહેંચીને પુશી વહેંચી હતી. વતન છૂટ્યા પછી પણ વતનની માયા મૂકાઈ નથી. હજુય વેકેશનમાં પહેલી જે બસ આવે તેમાં બેસીને વતન ભણી દોટ મૂકવાની ઈચ્છા થઈ આવે છે. ગામના પાદરે રમવાનું, મોઈ-દાંડિયા, ભમરડો, લખોટી, સાઈકલ, માલદડી જેવી રમતો... સવારે ખેતરમાં બોર ચાલુ કરી હોજમાં ન્હાવાની તો એવી મજા પડે જે આજના વોટરપાર્કમાં ન આવે. થોડા મોટા થયા એટલે વેકેશનમાં કાલા ફોલવાનાં, પૂળા લાવવાનાં, બાવળ ઉપરથી દાતણ કાપવાનાં કામ શરૂ કર્યાં. બળદગાડામાં પણ સવારી કરીએ, હળ ચાલે ત્યારેય સવારી કરીએ. ઘંટીમાં અનાજ દળાવ ત્યારે વાગતી મીઠી સિસોટી આજેય કાનમાં એવી જ અમર છે. ગાય, ભેંસ વગેરે પશુઓને તળાવે પાણી પીવા લઈ જવાના, કૂવા ઉપરથી પાણી લઈ આવવાનું... એવાં તો કેટલાંય કામો

જેમાં આનંદ ભરપૂર આવતો. ગામડાના માણસો પણ માયાળુ, ગામ જઈએ ત્યારે વહાલથી નવરાલી ટે.... વતનના ઘઉંનો પોંક, લીલા ચણાનો ઓળો, ચાહટીયાના ડંકા, લીલા મગના દાણા, શાકભાજી, શિંગોડા, જીતેલીયાં, ઘીતેલીયાં, પીલું, રાયણો, ખાટાંમીઠાં બોર ને બાળપણની વાતો... શું ભૂલાય? મારું વતન એટલે ખરે જ વહાલું વતન!

- ઉપેન્દ્ર પટેલ સેક્ટર-૨૮

વતન
નયનોમાં ડોકા વતન આંસુમાં ઉભરાય વતન પ્યાસ કદી ના છીપશે એની હેયામાં લહેરાય વતન રતનાકર ઘૂઘવતો છોને મોજાં બધા ફેલાયા વતન થોરતફ પથરાય પવન ચાસમાં ઘૂંટાય વતન દુર-સુદુર હોવા છતાંયે પાસમાં વરતાય વતન ક્યારેક આપણે જઈએ તો જોઈને હરખાય વતન - ભગદિવ ભઠ 'ભિલદાસ'

